

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marți, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr
pentru fie-care publicare.

Nr. 2320. Pres.

Miron,

prin îndurarea lui Dumnezeu arhiepiscop al bisericeii ortodoxe în Transilvania, metropolit al românilor greco-orientali din Ungaria și Transilvania, ș. a.

Iubitului cler și popor al archidieceșei Noastre transilvane; iubiților și onorabililor deputați la sinodul archidieceșan: dar și milă dela Dumnezeu Tatăl și Domnul nostru Iisus Christos!

Având în vedere §§. 89 și 90 din statutul organic, convocăm, și prin acestea declarăm de convocat sinodul ordinariu anual al archidieceșei Noastre transilvane la biserica Schimbării la față din cetatea Sibiu, **pe Dumineca Tomei, adică pe 1 Mai** a. c. stilul vechiu, la 9 ore antemeridiane, când se vor începe ritualele bisericesci, ear după acestea va urma deschiderea sinodului în localele seminariului archidieceșan.

Sibiu, 14 Aprile, 1888.

Miron Romanul m. p.

Sibiu, 18 Aprile, 1888.

Germania, deși depeșele din urmă vestesc îndreptarea sănătății împăratului, stă în ajunul de a pierde după un interval scurt de câte va săptămâni pe al doilea împărat, care era chemat să dea o nouă direcțiune poporului german, pentru a cărui unitate densul cu mare zel și cu entusiasm lucruse deja ca moștenitoriu de tron, și semn că zilele sunt numărate este, că regina Angliei să grăbi spre Charlottenburg, care la Innsbruck fu feliicitată de bunul nostru monarch. Aceasta întâlnire a acestor două capete încoronate nu are însemnătate politică, ci ea se privește numai de un semn de curtuasie între domnitorii celor mai puternice și mai vechi state din Europa, cari păstrează din vechime o tradițională alipire și legături de bună pretenie.

Rusia nu-și sparge capul cu ceea ce se va întâmpla în statul vecin, în Germania, ci își continuă opera sa în peninsula balcanică cu o măiestrie proprie ei, și opera aceasta este pentru imperiul austro-ungar o mare plagă, și de aici ne explicăm noi proiectul ministrului de război, care cere cu înțetire să se voteze eară și eară soldați și milioane, cu care să țină soldații sub arme.

Nici că i-se poate imputa unui ministru, când ia toate măsurile de precauțiune, pentru de a asigura întregitatea monarhiei. Vorba e numai, că aceste măsuri taie afund în pungile tuturor contribuitorilor de dare și în special în finanțele Ungariei,

ale cărei finanțe sunt de tot ruinate și astfel ea nu poate avea motive să se bucure, când se apelează din nou la pungile ei cele goale.

Cu toate aceste un stat mare ca Austro-Ungaria nu poate așa ușor să renunțe dela poziția, ce o ocupă în concertul statelor europene și de aceea jertfele aceste mari, trebuie să le aducă, chiar și atunci, când pericolul pentru întregitatea monarhiei nu ar fi așa de iminent, cum se pare ei ați, dacă e să se dea creșământ diarelor, cari vestesc din nou concentrări de trupe muscălesci în spre granițele monarhiei, la care să mai adaugă, când o răsturnare de ministeriu în o țeară vecină, când nisece revolte de țărani așa în mic, când nisece sciri din Bulgaria, că principele va fi trimis earăși la Ebenthal, când un conflict între coroana Serbiei și reprezentanții țerei, cari votează o lege, în cari sunt stribite drepturile coroanei și acesteia nu i rămâne alta de făcut, decât ori să disolve scupcina, și să apeleze din nou la popor ca să-i dea alți reprezentanți, ori să cheme un alt ministeriu.

Temerile, de cari sunt cuprinși factorii cei mai chemați ai monarhiei noastre sunt de explicat, și de explicat este și procederea Rusiei, care și-a pus de gând să submineze tot terenul în peninsula balcanică, pentru-că încungiurată monarhia noastră de scântei și material esplosibil, ea va avea de ajuns cu potolirea unei eventuale răscoale în Bosnia și Erțegovina și Rusia va avea mână liberă în Bulgaria, și după ce astfel o va aduce la reson — o va putea pune sub influința sa. Stabilind odată protectoratul seu în Bulgaria, calea spre Constantinopole va fi mai oablă și mai scurtă ca cum pare ea a fi ați, când statele balcanice însetate de libertate și de dorul unei civilizațiuni europene, îi stau în calea ei cuceritoare.

La lucruri de aceste se vede, că diplomația rusească se pricepe de minune și oamenii ce-i alege ca să ducă la îndeplinire planul de a pune în flacări statele balcanice nu cruță nici ostenele și dacă e vorba, nici pările. Rusia scie foarte bine, cât o ar costa pe ea, dacă ar trebui să-și mobilizeze toată sau numai o parte a armatei, pe când fiind scopul ei unul și același de ce să nu l ajungă cu jertfe mai mici, până se găesc instrumente oarbe, cum am vădut cu durere, că se găesc chiar și în România, ca să tăcem de Montenegro cel pururea adict Rusiei, de sârbii cei fățarnici, cari vor să șadă deodată pe două scaune și de bulgarii, cari în mod oficios nu au simpatii pentru ruși și nu pot avea dela alungarea eroului dela Slivnița; dar de aci nu urmează, că oameni ca Karaweloff și Zankow să nu conspire contra patriei lor cu ruși și să le pre-

gătească calea, ca să pună țeara sub protectoratul și cnuta muscălească.

Monarhia noastră în vederea acestor planuri, cari se pun la cale cu măiestrie neobicinuită, trebuie să stea gata și popoarele ei nu pot denega nici o jertfă, când e vorba de reputațiunea statului austro-ungar și de întregitatea monarhiei.

Revista politică.

După o lungă și furtunoasă desbatere, casa deputaților din Bpesta a primit proiectul militar. Ministrul honveșimeii a trebuit să supoarte o luptă grea până ce i-a succes ca să restoarne amandamentele, ce le propuneau unii dintre deputați. Proiectul l'a caracterizat ministrul astfel: El este stadiul prea labil al unei mobilisări. După informațiunile „Bud. Cor.” vor pleca atât ministrul Tisza cât și ministrul Fehérváry la Viena.

Scirile, ce sosesc din capitala imperiului german, referitoare la starea sănătății împăratului sunt ceva mai liniscitoare. În zilele trecute împăratul a primit pe principele Bismarck, și după cum susțin foile berlineze, pare că împăratul ș'a exprimat ultimele sale dorințe. Impăratul și principele au rămas singuri. Cancelariul Bismarck a primit dela împăratul un număr însemnat de bilete scrise, pe cari principele nu le rupse ca de obicei în fața împăratului, ci le așeadă în busunariu. Când mai târziu membrii familiei l' încunjurară, împăratul le dădu semn să înțeleagă: „E bine, acum toate sunt în ordine.” Tot cu ocaziunea primirei cancelariului se susține, că împăratul a împărțit principelui, că voesce să-l distingă cu titlul de duce și pe fii sei de principe. Cancelariul însă n'a voit să primească, ci s'a mulțămît numai ca să denumească pe fiul seu Herbert Bismarck de ministru de stat.

Din șirul vederilor politice, ce se atribue călătoriei reginei Victoria din Anglia la Berlin, foile berlineze semnaleză pe următoarea ca cea mai însemnată: Englitera nici când nu va lupta alăturarea cu steagurile inamicilor Germaniei. Faima, că Anglia va fi părtaşă la un atac ruso-frances, trebuie privită ca o simplă scornitură. E semn însă destul de trist, că ambele popoare nu sunt în relațiuni amicabile. Pasul d'a se pune basă unor astfel de raporturi, scriu foile germane, de sigur nu se va face din partea Germaniei, deoarece ea nici când n'a avut lipsă și n'a implorat ajutoriul englezilor, cum o a făcut aceasta Austro-Ungaria, Italia și chiar Rusia. Ambele națiuni însă nisuesc pentru susținerea păcii.

FOIȚA.

Foi din diarul sârmanului preot din Wiltshire.

(După Zschokke.)

(Urmare.)

Acceași di seara.

Mi e rușine de slăbiciunea mea. A leșina! a despera! Piei! Și a crede cu toate aceste într'o pronie, și a fi preotul lui Dumnezeu! Piei Tomo!

Acum sunt earăși toate bune, și eu am făcut, ce trebuia să fac. Scrisoarea cătră domnul Withiel în Trowbridge am dus-o eu însumi la postă. Cu onestitate i am arătat neputința mea de a implini obligămintele luate asupra-mi, și că stă în puterea lui de a me arunca în închisoare. Are omul acela simț omenesc, atunci îi va fi milă de mine, eară de nu, me las să me târască, unde va voi.

Venind dela postă, pusei curagiul copilelor mele la probă. Voiam să le pregătesc la ce e mai rău. Oh! fetele cugetară mai bărbătesce ca bărbatul, și mai creștinesce decât preotul.

Le povestii de moartea lui Brook, de chizășia mea, de eventualele urmări ale acesteia. Amândouă ascultară cu seriositate și frică.

În închisoare? dișe Jenny, plângând încet și îmbrățoșindu-me: O bunul, sârmanul meu tată! —

N'ai greșit nimic, și trebuie să suferi atâta. Dar eu me duc la Trowbridge; me arunc la picioarele lui Withiel, nu me scol, până nu te va erta.

Nu, dișe Polly suspinând, n'o face! Neguțătorii sunt neguțători, ei nu lasă pentru lacrimile tale nici un farthing*) din datoria tatălui nostru. Eu me duc la postovarul, și pe vieață me fac roaba lui, numai cu pâne și apă, până când voi plătî prin lucrul meu datoria părintelui meu.

Cu astfel de planuri încetul cu încetul se liniștiră amândouă; în cele din urmă vedură și ele că s'au înșelat în speranțele lor. În fine dișe Jenny: Oare ce scop au aceste planuri zadarnice? Să așteptăm răspunsul domnului Withiel. De voesce să fie tiran, fie. Dumnezeu este doară și în închisoare. Tată! dute în închisoare; poate că-ți va merge acolo mai bine ca aci cu noi în sărăcia vieții noastre. Dute, căci tu n'ai nici o vină! Pentru aceea nu trebuie să-ți fie rușine; noi însă ne vom băga sluznice și cu simbria noastră îți vom face toate comoditățile. În cele din urmă nici a cerși nu-mi e rușine. A cerși pentru un părinte e lucru frumos și sfânt. Din când în când venim să te cercetăm; vei fi bine îngrijit. Nu mai avem pentru ce să ne fie frică.

Ai dreptate Jenny, dișe Polly; cui e frică, nu crede în Ddeu. Mie nu mi e frică; vreau se fiu veselă,

*) Farthing egal 1 cruceriu, 1 potor, 1 ban. Red.

atât de veselă, pe cât îmi va fi cu putință despărțită de tata și de tine.

Astfel de cuvinte făcură să-mi salte inima. Fleetmann avea dreptate, dișând la despărțire, că am doi ângeri ceresci lângă mine.

31 Decembre.

S'a sfârșit anul. Mulțămită ceriului, abstragând dela câte-va necazuri, el a fost un an strălucit, plin de bucurii. Deși de multe ori n'aveam atâta ca să ne săturăm, totuși ne am săturat. Ce-i drept, de multe-ori veniră pe lângă ticălosul meu salar și supărări amare, dar chiar și grijiile își aveau plăcerile lor. Nu-i vorbă abia am atâta avere, că să me pot susține pe mine și pe ai mei încă 1/2 an; dar câți sunt de aceia, cari n'au nici atâta, și nu sciu, din ce se trăească pe diua de mâne. Oficiul meu, se înțelege, l'am perdut — sunt la bêtărănețe fără oficiu și fără pâne — se poate, că anul viitoriu să l petrec în temniță, despărțit de bunele mele fiice. Dar Jenny are dreptate, Ddeu locuesce și în temniță.

Unei consciințe curate nici iadul nu-i este iad, și sufletelor rele chiar nici ceriul nu le este ceriu. Sunt foarte fericit.

Cine e datat cu lipsa, este bogat. O consciință bună este înaintea lumii mai mult ca onoarea. Numai, când te poți uita nepăsătoriu la ceea ce obicinesc oamenii a numi rușine și onoare, esti în adevăr

În Sârbia după o scurtă criză ministerială prin demisionarea cabinetului radical, regele Milan a concretizat formarea noului cabinetului Nicolau Cristicici. Noul cabinet e compus astfel: Nicolau Cristicici, președinte și de interne; Mijatovici, externe; generalul Costa Protici de resbel; George Pantelici, justiție; Mich. Boghitevici de lucrări publice, Dr. Vladan Georgevici de culte și Mita Kakici, de finanțe. În cercurile radicale formarea noului cabinet a produs o impresiune deprimătoare. Cu puține excepțiuni el urmăresce tot acelea tendințe politice, ce le a urmărit Garașanin. Nici formarea aceasta a cabinetului nu-i pe placul regelui.

Pe când președintele republicii franceze, face călătorii prin țară și e întâmpinat în toate părțile cu vii simpatii, generalul Boulanger dă mari prânduri și nu se sfiește a invita chiar deputați din tabera republicanilor. Generalul de altcunum nu ia parte la actualele debateri din parlament.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Budapesta, 26 Aprilie, 1888 n. Domnule redactor! Totdeauna junimea e între cei dintâi, cari poartă cel mai viu interes pentru tot ce atinge progresul sau regresul unei națiuni. Așa aduce firea lucrului cu sine, și ea cea dintâi se însuflește mai presus pentru progresul națiunii.

Negreșit, că e vrednică de numele ei cea junime, care e pătunsă de acest nobil sentiment, la dincontra netrebnică e și vrednică numai de blăstemul părinților și a lui Dumnezeu și vai de mângăerea bătrânilor unei națiuni, când se vedă impresorați de o asemenea junime.

Fapte petrecute între noi me silesc la pronunțarea acestor cuvinte amare pentru noi și fără îndoială ele se află în oare care legătură cu cele ce urmează.

În zilele acestea cestia dlui Dr. Bunea dela Blaș, căreia prea binemeritate reflecții i s'a dat în acest prețuit diar, a atras asupra sa și atenția junimei române din Budapesta. Și nu va fi nici o scădere pentru cauza obștească, dacă vom pune în vederea On. public cetitoriu un episod de interes petrecut între noi din acest incident.

Un preot tânăr greco cath. din părțile Orașului mari, care în săptămânile din urmă a făcut doctoratul în dreptul eclesastic la universitatea de aici, prin urmare nu s'ar crede un om de toate zilele, ci cu oare care titlu ca și dl Dr. Bunea a apostrofat crunt pe românii gr. or., făcând față cu reflecțiile acestui prețuit diar — date inscenatorilor papali dela Blaș — următoarea invinuire:

„Tot păcatul românilor gr. or. este, că ei mai întâi sunt pentru naționalitate apoi pentru confesiune, adică întâi români apoi confesionali.”

Ș'apoi ne mai spunea D-sa, că întâi îi este sufletul, apoi națiunea. Cu alte cuvinte întâi e Papa, apoi națiunea.

Aceste a trebuit să le auzim noi din rostul unui preot român gr. cath. nici mai curând, nici mai târziu, decât acum aproape de sfârșitul veacului al XIX.

Ei! și ce să reflectăm noi la d'al de aceste?

Ce se mai dicem noi românii gr. or., noi cesti „schismatici”, dacă nu numai străinii, ci chiar și frații de același sânge ne socotesc acum vîrtutea drept păcat? Multă vorbă se'nțelege nu va trebui să în tindem asupra acestor teorii „caracteristice” pentru autorii lor.

venerabil. Cine se poate lipsi de lume, dobîndesce cerul. De când cetesc în scoala sorții, și de și înțeleg mai bine evangelia lui Christos. Învățații din Oxford și Cambridge comentează numai literile nu însă și spiritul. Natura este cea mai bună tîlmăcitoare a evangheliei.

Cu aceste contemplațiuni încheiu ați anul.

Îmi pare foarte bine, că port de cățiya ani acest diar. Fie care om ar trebui să aibă unul; studiîndu se pe sine, omul învață mai mult decât din cele mai bune cărți. Dacă cineva se desemează, așa dicînd țilnic, prin însemnarea cugetărilor și sentimentelor sale, vede la finea anului, câte fețe are. Omul în fie care oară se schimbă. Cine dică, că se cunoaște pe sine, are drept numai în momentul, când spune aceea; căci atunci se simte el pe sine. Puțini știu, ce au fost eri; mai puțini, ce vor fi mâine.

Diariul este bun și pentru aceea, ca să câștigi credință mai tare în Dzeu și urșită. Întreagă istoria universală nu ne-o arată aceasta atât de viu ca istoria părerilor, judecăților și sentimentelor unui singur om în decurs de 12 luni.

Și în anul acesta m'am convins despre adevărul dicalei: Nenorocirea vine arareori singură; dar când e răul mai mare, atunci încep earăși zilele cele bune. Cu excepțiune de pri-

noi din cele vădute cu adîncă durere, nu putem dice alta decât: nostimă crescere să dă astăzi tinerilor clerici români gr. cath. în deosebi prin institutele străine! Și noi românii anevoe vom putea progresa, până când d-lor fac treaba străinilor.

Iată durerea, iată neajunsul! Străini prin violenție și uneltiri lucră în contra solidarității noastre. Și voi fraților: nu vreți se înțelegeți?

Șincai, Petru Maior etc. deși pintre grozave persecuții totdeauna întâiu au fost români apoi „papali”. Rari nantes în gurgite vasto. *Brutus.*

Arad, 15 Aprilie, 1888 st. n.,*) Dle redactor! Pentru susținerea celor dicse în corespondența mea publicată în Nr. 28 al „Tel. Român” sum silit a Ve încomoda cu rugarea, ca la întâmpinările publicate în aceasta cauză să-mi fac observările necesare.

În numărul 31 al „Telegrafului Român” dna Letiția Oncu dică, că se afla silită a ieși pe calea publicității pentru restabilirea adevărului mistificat în corespondența mea apărută în Nr. 28 din est an al acestei prețuite foi, insinuându-mi „că i-am adresat un șir de injurii etc.”

Recunosc d-nei Oncu, că nu e lucru cavaleresc a te disputa și a nu fi de acord cu femeile, însă să-mi permită, că me abat dela ceea cavaleresci, pentru-că eu ca preot mai mult îmi iubesc biserica mea, decât se aderez părerilor d-nei Oncu.

Constatînd aceasta, numai pe scurt voi face unele reflecțiuni la cele scrise de dna sa, cu atât mai vîrtos, căci nu am intențiunea de a combate pe dna Oncu, fiind-că toate câte le scrie sunt numai o repetiție din edițiunea nouă a dicționarului tribunștilor din Arad, apărut în „Tribuna” din Sibiu și „Românul” din București.

Din capul locului dechiar solemn, că eu n'am insultat de loc pe dna Oncu, ceea ce se vede apriat din corespondența mea, pe carea se încearcă a o combate: eu am spus numai ceea ce s'a întemplat, am spus purul adevăr, pentru care stau pururea antea lui Dumnezeu și a publicului celui mare cu fața deschisă, și-l susțin între ori ce împregiurări.

Din toate câte le scrie d-na Oncu n'am aflat, ca să combată nimica din ceea ce am scris eu, pentru-că acelea nime sub soare nu le va putea combate nici odată; totul ce am aflat, sunt numai nesce stihuri de laudă scrise de dna Oncu, pentru a se lauda pe sine că și dînsa a lucrat în interesul causei noastre bisericesci, și că nu e inspirată de intențiuni anti confesionale; aceasta este foarte frumos dela dna sa, și aceasta o și poate spune celora, cari nu cunosc pe dna Letiția Oncu; noi scim însă multe, și din acelea aci pun numai una naintea dnei Oncu, și anume: când în comitetul provisoriu al reuniunii femeilor din Arad s'a făcut vorbă primadată de caracterul scoalei fitoare, oare nu numai singură dna Oncu cu bărbatul seu a fost contrari ca acea scoală să nu fie confesională ortodoxă română? aducă și numai aminte, ce i a dic atunci dna Livia Vuia?!!

Mai dică dna Oncu, că ar „putea numi în partida preotului ortodox”, — adică în partida mea — „femei de o poziție și mai inferioară decât burghesia, însă bunul simț nu o lasă a lovi în femei, cari și au adus obolul lor pe altariul culturai, fie acele chiar servitoare” — mi pare foarte bine, că ved pe dna Oncu pe acest teren; mă mir însă, cum a putut dna Oncu să sufere ca din clubul dnei sale să se insulte damele române din majoritatea dela adunarea reuniunii, — afirmîndu-se în „Tribuna” și „Românul”, că cu dînsese au votat și servitoare? și mă mir, cum a putut să

*) Dăm loc acestor reflecțiuni făcute într'un ton destul de obiectiv, și credem, că cu acestea cestiuinea va și dispără de pe arena publicității, ce ar fi și de dorit. Red.

mele sguiduri, totdeauna sunt mai vesel atunci, când mi merge mai rău; căci me bucur deja de zilele cele bune, cari vor urma, și rid, fiindcă nimic nu me poate tulbura. Din contră, când merg toate după dorință, sunt sfios și fără curagiu, și nu me pot bucura din inimă, căci eu n'am încredere în pace. Acesta este răul cel mai simțit, de care te lași a fi surprins. Drept este și aceea, că ori ce nenorocire se arată din depărtare mai îngrozitoare, decât cum este, când vine asupra omului. Norii, cari aduc furtuna, nu sunt în apropiere nici odată atât de negrii, ca când vin din depărtare.

Mi-am făcut de obicei ca la toate întemplările cele rele să cuget cu ințața fulgerului: Care pot fi în cazul acesta urmările cele mai rele pentru mine? Atunci me pregătesc la ce e mai rău, și arare ori se întemplă.

Și aceasta cred, că e bine. De multe ori mă leagă în speranțe, dar eu nu le las să se facă stăpâne preste mine. Ca se le pot ține în frâu, cuget numai cât de rar imi este norocul binevoitoriu. Atunci toate visurile dispar, ca și când le-ar fi rușine de mine. Vai de acela, care este un joc al speranțelor sale! aleargă după licurirea din mocirle.

(Va urma.)

sufere dna Oncu, ca să se insulte în jurnalistică soția dnului Ioan Beleşiu, despre carea s'a dic, că la adunarea reuniunii s'a purtat nu ea o damă, ce pretinde a fi din cele mai culte! — când tot publicul a putut vedea, că dna Beleşiu nu se fie dic un cuvînt, dar nici că s'a mișcat dela locul unde ședea, dic, cum a putut dna Oncu să sufere a se spune minciuni despre o doamnă, carea este una din cele mai prețuite și stimate în Arad! — eu însă asigur pe dna Oncu, că în partida căreia aparțin și eu, nici una femeie n'a fost inferioară burghesiei din Arad, ci cele mai multe întrec chiar și pe dna Letiția Oncu în cele mai multe privințe!

În fine află, că dna Oncu s'a supărat tare, că am atins în corespondența mea, ca dna sa e fiica lui Hodoșiu, odinioară fost referinte la consistoriu ortodox din Sibiu, și pentru aceasta dică, că am lovit în memoria părintelui dsale. Eu așa știu, că a spune cuiva, că cine i-a fost părinții, nu este nici o lovitură; ci din contră, fie-care om de omenie trebuie să fie superb să se știe, că de unde se derivă, și că am amintit pe părintele dnei Oncu, prin aceasta n'am lovit de felu în memoria aceluia, ci din contră i-am revocat în memoria dnei Oncu, ca să nu uite, că și dînsa e fiica unui distins fiu al bisericii noastre, carea a purtat funcțiune bisericescă și astfel a aflat scut sub aripile bisericii ortodoxe, — prin urmare fiica sa nu trebuie să fie antagonistă înștițuțiilor, cari voesc să cerce scăpare la maica biserică!

Să nu lungesc însă vorba, ci se fie scurt, e fapt, că dna Oncu încă a alergat după poliția orașului, a telegrafat și pe la înaltul ministeriu, ca să ceară ingerința potestății civile în treburile noastre românești de cultură, și dacă aceasta este așa, — ceea ce dna Oncu nu o poate contesta nici la un cas — și dacă dna Sa n'a putut nimica resturna din cele dicse de mine, eu nu pot și nu-mi este permis pe aceasta cale ai curteni.

În Nr. 33 al „Telegrafului Român” deodată trei bărbați români de frunte vin a-mi face reflecțiuni la ceea ce le-am scris în Nr. 28 al acestei foi.

La cele scrise de dl asesor consistorial Zaharia Boiu mai că nu a-și avea de răspuns, și că totuși sum silit ai reflecta și dsale este pasagiul, unde dică, că toate câte le-am scris eu, se vede silit „a le declara de frase goale și de calumnii nebasate publicate cu scopuri ascunse” și unde dică, că „preoțimea archidieceșană împreună cu protopopii sei nu vor cere sfat dela corespondentul din părțile Aradului — căci pe dînsul îl cunosc, ear pe acela nu” — deci așa se vede, că dl Boiu s'a iritat și simțit atins prin cele ce le-am scris eu.

Mi pare rău, că dl Boiu s'a supărat pe corespondența mea, pe carea cu un felu de dispreț o numesce de scornitură și calumnie. Mărturisesc, că eu n'am avut și n'am intențiune nici a scorni, nici a calumnia pe cineva: pe mine m'a condus numai zelul de a apăra interesul bisericii mele și precum nu sum eu vina, dacă tribunștii nostri de pe la Arad vorbesc la toate ocașiunile că și dl Boiu aparține grupului lor, care grup în diariul lor „Tribuna” atacă ca de sistem nu numai pe capul bisericii noastre actual, ci și pe alți bărbați de frunte ai bisericii noastre, cari nu aparțin aceluși grup, — dar chiar și înștițuțiile noastre bisericesci întemeiate de marele Andreiu Șaguna, necruțînd nici unicul isvor de ajutorare al bietelor preutese veduve din archidieceșă, înțeleg tipografia archidieceșană.

Încă odată dic, mi-ar părea bine, și m'aș bucura din inimă, dacă dl Boiu nu ar fi în acea companie, și nu ar contribui la întărirea ei; și în acest cas eu ca și un preot ortodox credincios bisericii nu m'aș gena ai cere scuse decumva la-și fi atins pe nedrept: a-și ruga deci pe dl Boiu să me lumineze mai categoric în aceasta privință.

Și acum să trec la Magnificența Sa dl Babeș, căci dsa prin întâmpinarea din Timișoara, încă imi face unele împuțări aspre fără de nici un motiv; căci ce am dic eu despre dl Babeș? nici mai mult nici mai puțin de cât că: „Mangra este tare iubit de dl Babeș cu carele încă schimbă multe corespondențe, ear dl Babeș încă are mare trecere în România”: eu nu înțeleg, unde a putut afla dl Babeș aci vre-o acuză contra dsale, și pentru aceasta să me provoace, ca să-mi fie milă de titlul și caracterul de „preot ortodox”, de care titlu și caracter atât de mulți, cu atîta ușurie abuzează, compromițîndu-l și degradîndu-l.”

Să-mi permită dl Babeș, că aceste înfruntări și invinuri sum silit a le respinge dela mine cu toată demnitatea; în toată viața mea n'am vîtmăat nici cu un cuvînt pe dl Babeș, totdeauna l'am știut, și totdeauna am fost cu venerațiune și respect față de domnia Sa, și și în cazul de față de parte au fost și este dela mine ori-ce intențiune, ca să-l acus ori să l'ofensez cât de puțin. Că în eele scrise am atins numele dlui Babeș — am făcut-o aceasta, ca să știu și Magnificența Sa, că și în Arad sunt oameni, cari abuzează de cunoștința cu dsa, — și eu nu sum cauza, că părintele Mangra se provoacă la pretenia dlui Babeș, precum nu sum vina nici la aceea, că părintele Mangra se fălesce prin Arad cu epistole dela dl Babeș, întocmai precum se făleau odată doi Gataiantiu și Petroviciu (Blojul din Sibiu.)

Deci la întrebările adresate mie prin dl Babeș pe scurt am numai să răspund: că canalul onorabil și sigur, prin care eu am aflat, că păr. Mangra a schimbat multe corespondențe cu dl Babeș — este însuși părintele Mangra și amicii sei, dela cari mi s'a spus aceasta.

Declar cu toată solemnitatea, că pe mine nu me privește nici iubirea, nici epistolele schimbate ale dlui Babeș

cu părintele Mangra, și nici nu serutez, după numărul epistolelor schimbate cu păr. Mangra și dacă însuși dl Babeș nu-și aduce aminte decât de 5—6, eu aceasta declarare o iau la cunoștință.

În fine dechiar și aceea dlui Babeș, că eu n'am nici o cunoștință despre cele „una sută de ori mai multe corespondențe,” ce le-a schimbat cu prea Venerabilul cap al diecesei Aradului, dar aceasta eu o cred, pentru-că de regulă oamenii mari cu oameni mari corespund, și pentru aceasta de loc nu sum curios.

Pentru mine este prea destul, că dlui Babeș i s'a dat ocaziune a cunoaște mai bine pe păr. Mangra de atare ce este, prin urmare s'a putut încredința pe deplin despre mine, că titlul de „preot ortodox” nu-l port cu ușurie, de acela n'am abusat, și pe acela nu l'am cempromis, nici degradat nici odată.

(Va urma.)

Cercul electoral sinodal-congresual Deva-Orăștie.

Orăștie, în 25/13 Aprilie, 1888.

În anul 1886 s'a făcut un proiect de o nouă arondare a cercurilor electorale pentru deputații sinodali și congresuali bisericesci. Pentru a realiza o arondare conformă cu împregiurările locale, consistoriul plenar prin hârtia presidială Nro. 2843/886 a comunicat cu ppresbiteratele noastre gr. ort. un conspect spre acel scop, ca în termenul statorit ppresbiterii să și facă observările eventuale la formarea proporționată a cercurilor după numărul sufletelor de oparte, ear de altă parte să reflecteze și la posibila înlesnire de comunicațiune cu locurile centrale indicate în proiect, va să dăcă consistoriul nostru a avut intențiunea bună, ca arondarea să fie cât se poate de corespunzătoare cu planul unei arondări raționale.

În urma acestui proiect protopresbiterul tractului Orăștiei, dl Nic. Popovici, a supus susținutul conspect, întru cât acela se referese la tractul ppresbiterat al Orăștiei unui studiu serios, și retrămitându-l consistoriului l'a însoțit cu o espunere de motive, prin care în interesul binelui comun a dovedit și a și cerut ca centrul electoral pentru alegerile sinodale și congresuale după natura lucrurilor să fie Orăștiea. Espunerea de motive a dlui ppresbiter însă durere nu s'a luat în considerare și arondarea s'a făcut fără nici o reflectare la împregiurările decisive ale cercului electoral. Orăștienii însă vedându-se jigniți, și cu tot dreptul, prin aceasta desconsiderare se ved necesități a da publicității motivele, cari pledează pentru designarea Orăștiei ca centru electoral sinodal și congresual, cu atât mai vârtos cu cât arondarea nu se poate privi de definitiv încheiată. Un fapt nou a venit să confirme acest just postulat al Orăștiei și anume rezultatul alegerilor sinodale din acest an. Acum adevărat s'au ales deputați mireni la sinodul archid. candidații protopresbiteratului Orăștiei și aceasta împregiurare a dovedit, că cercul Orăștiei, dacă voesce, totdeauna dă tonul la aceste alegeri.

Această împregiurare instructivă ne face să revenim asupra memorandumului, ce l'a substernut dl protopresbiter al tractului Orăștiei în necs cu proiectul de nouă arondare, și să arătăm de nou, că orăștienii au tot dreptul de a pretinde ca centrul electoral sinodal-congresual să fie orașul Orăștiea, și factorii principali din oraș și dimprejurul Orăștiei vor și stăruți cu totdeadințel ca Orăștiea să și dobândească acest drept în virtutea trecutului său și pe baza împregiurărilor actuale.

Pentru a arăta, că acest postulat al orăștienilor este pe deplin îndreptățit, vom cita în resumat motivele aduse deja de ppresbiterul nostru la anul 1886, cu atât mai vârtos, că acele motive sunt pe deplin convingătoare și pot servi ca substrat la petițiunea cea nouă, ce o vor substerne orăștienii de nou la locul competent pentru a obține aceea ce cu nedrept li s'a refuzat la ultima arondare. Eată acele motive, care pledează și astăzi pentru designarea Orăștiei ca centru electoral sinodal și congresual:

Scopul ce-l urmăresce ori ce proiect de o nouă arondare a cercurilor electorale nu poate fi altul decât o formare proporționată a cercurilor, atât după numărul sufletelor, cât și după valoarea centrelor electorale. Încât pentru cercul Orăștiei cu părere de rău trebuie să observăm, că valoarea și însemnătatea acestui cerc n'a aflat în proiectul de arondare apreciașura meritată. Proiectul cel nou adauge acest cerc pur și simplu la cercul central Deva. Motivul mai de aproape se vede a fi împregiurarea, că Deva este centrul comitatului Huniădoara, unde sunt concentrate oficiile municipale, dar acest motiv, care a fost decisiv pentru potestatea statului, nu poate fi normativ pentru organizațiunea noastră bisericască. Orăștiea a fost în anii dominațiunii germane un centru politic cum este astăzi Deva, și cu mai mult drept, pentru-că acest oraș este de preferit din mai multe puncte de vedere. Dar noi vom abstrage dela considerațiunile politice și vom ac-

centua numai împregiurările, ce pledează pentru ca Orăștiea se fie centru electoral bisericesc.

Mai întâiu Orăștiea are o populațiune greco-orientală mai numeroasă, cu stare materială mai bună și o preoțiime superioară celei din cercul Devei în ori și ce privință. Cu deosebire însă preoțiimea noastră din cercul Orăștiei totdeauna a dat tonul la alegerile sinodale și congresuale în centrul la care este ancesat. Acest caracter distinctiv al cercului Orăștiei a fost recunoscut în prima perioadă a constituționalismului nostru bisericesc de către repausatul întru fericire metropolit și archiepp. Andreiu baron de Șaguna, care a făcut Orăștiea centru de alegere pentru sinoadele pe atunci diecesane.

Mai departe, Orăștiea este un centru și un emporiu comercial industrial și economic mai frecvent și mai superior decât Deva. Gravitarea împregiurării spre acest centru este o necesitate naturală, pe când gravitarea spre Deva se espică numai din considerațiuni administrative politice, cari pentru noi nu pot fi decisive având noi în vedere numai organizațiunea bisericeii noastre.

(Va urma.)

Varietăți.

* (Membri în Academia română). Academia română a proclamat de membru onorariu pe dl Sorocean, archeolog și numismat din Basarabia; ear de membru corespondent a numit pe dl Dr. Al. Șuțu, distinsul alienist și profesor al facultății de medicină din București.

* (Opuri premiate). Pentru premiul de 5,000 lei, ce-l publicase Academia română pentru cea mai bună lucrare: „Nunta la români” s'au prezentat două manuscrite, unul cu moto latin și altul având moto: „însuratul de tinăr și mâncarea de dimineața.” Ambele lucrări fiind foarte bune, Academia a acordat premiul de 5,000 lei lucrării cu moto românesc, ca mai completă; ear pentru a două lucrare, a creat un premiu de 2,000 lei din alte fonduri ale Academiei. Premiul prim l'a obținut d'șoara profesoră, Elena Sevastos, ear premiul al doilea dl S. Fl. Marian, preot ort. din Bucovina.

* (Alegere de protopresbiter.) În „Foaia diecesană” din Caransebeș cetim, că dl Sebastian Olariu din Burjuc, protopresbiteratul l'liei, absolut de facultatea filosofică din Budapesta și fost stipendist al archidiecesei noastre, a fost ales de protopresbiter în tractul Făgetului. Ne bucurăm, că din tinerii noștri cu calificațiune academică, putem da și pentru diecesele sufragane.

* (Cas de moarte). Din Beclean (lângă Făgăraș) ni se relatează următoarele: Joi în 14 l. c. s'au așezat la vecinică odihnă rămășițele pământesci ale zelosului nostru părinte sufletesc, preotului **Ioan Bârsan**. Defunctul a servit la altariul Domnului 33 de ani, în care timp mult a conlucrat pentru prosperarea poporului său. Sub dânsul s'a ridicat frumosul edificiu al scoalelor, în care a și funcționează doi învățători harnici și bine salariați. Domnul l'a chemat dintre cei vii Marți în 12 Aprilie a. c. fiind în etatea cea mai frumoasă, de 54 de ani. Actul înmormântării s'evârșit sub conducerea părint. administr. protopp. Iuliu Dan, asistat de șese preoți a fost solemn și impunătoriu. Pe defunctul îl plâng fii rămași: Ioan Bârsan, învăț; Domnica, Ludovica, Maria și întreaga comună. Fiei țărina ușoară.

* (Postal.) Direcțiunea postală-telegrafică de aici face cunoscut, că în l-a Mai n. a. c. începe a funcționa oficiul postal din Cislădioara și va funcționa luna lui Mai, Iunie, Iuliu și August. Comunicarea poștei va fi astfel: Din Cislădioară pleacă posta la 5 oare 40 min. dimineața, staționează 5 minute în Cislădiă, și dimineața la 8 oare 45 min. sosesc în Sibiu. — Pleacă din Sibiu la 10 oare a. m., staționează 5 min. în Cislădiă, și sosesc în Cislădioara la 12 oare și 5 min.

* (Etymologicum magnum Romaniae). A apărut și a doua fasciculă din tom. II-lea. S'a ajuns până la cuvântul ariciu. Cu fasciculul viitoriu se va fini litera A.

* „România jună” societate academică social literară își va schimba locuința, cu l Maiu st. n. în: IX Pelikangasse, 15.

* **Secretul bucătăriei unei economie esperte** va interesa de sigur pe unele dintre elegantele noastre cetitoare, dacă le vom împărtăși lucrul ce este așa de simplu, ca oul lui Columb, însă tocmai pentru-că este așa simplu și cunoscut vine arareori înainte. E vorba de poziția cea neplăcută, în care pot ajunge damele prin bolnăvirea repentină a bucătăresei sau prin altfel de împedecare dela lucru a acesteia. Adevărat, că fie care economă adevărată scie da răs-punsul cuvenit la lucrurile din bucătărie, însă îi lipsește exercițiul și nici teoria cea mai bună a unei cărți de bucătărie nu poate înlocui cu desevârșire praca cea adevărată. În multe casuri de acestea poate ca să ofere servicii neprețuite un ajutoriu, care e pururea la îndemână: înțelegem extractul de carne al lui Liebig, care totdeauna e bine să se afe în o-

bucătărie mai mare. Acesta în un mod mulțamitoriu și repede va deslega cestiunea supei; pregătirea grabnică a unui apertoriu gustos, cu apă ferbinte, ceva extract de carne a lui Liebig, sare, ceva unt pe lângă un adaos de zarzavaturi etc. precum în această privință dau instrucțiunea necesară toate cărțile de bucătărie mai noue și în deosebi acele cărți împărțite gratis de unii neguțători și de unele prăvălii. Extractul de carne va scuti de o grije mare pe doamna casei, chemată prin împregiurări momentane a fi activă în bucătărie și o va pune în poziție a pregăti tot felul de bucate din carne. Dacă află că gustul bucatelor nu-i destul de gustos, atunci n'are decât să mai pună în ele un extract de carne. Este cu un cuvânt extractul de carne un ajutoriu; pentru toate acestea e întreg secretul, care după cum se vede, e de aceea natură, că o espedare a lui poate să se facă până în cele mai posibile și depărtate cercuri.

Loc deschis*)

Sibiu, 16 Aprilie, 1888.

Stimate domnule redactor! În urma atacului îndreptat și contra mea, căci eu așa cred, că la mine reflectează dl prot. A. Tordășan în intimpinarea sa, publicată în numărul 42 al țiarului „Tel. Rom”, când me numesce Madanu, — Vă rog cu toată stima să dați loc în coloanele țiarului acum numit următoarei mele declarațiuni:

Cu privire la cele țise în aceasta intimpinare, pe lângă toată bunăvoința, încât me privesce pe mine, nu pot sta cu păr. protopop Tordășan de vorbă, ci din contră îi declar, că după-ce Dsa a pus afacerea aceasta, la tot cazul de condamnat, dară pe care eu n'am provocat-o, pe un teren atât de drastic-personal, nu țin lucru cu demnitate a reflecta în merit însinuărilor atât de derogătoare pentru un protopop.

Dl protopop Tordășan, „bărbatul încărunit în serviciul bisericeii,” simțindu-se, precum se vede, și d-sa atins prin cele publicate spre apărarea mea în numărul 34 al acestui țiar, n'a fost în poziție de a-mi putea resturna ceva din cele țise de mine, ci s'a mărginit a me calumnia numai, folosindu se de o manieră, cuvinte și espresiuni, cari pot e mana dela un om negru... dar nici decum dela un bărbat binemeritat în biserică.

Dar nu me dimit în meritul cauzei și din acel motiv, căci în cas contrariu — poate chiar și nevrând — a și arunca oare-care umbră asupra laudei de sine, ce se espimă cu atâta tără în intimpinarea din cestiune, de ce însă me feresc, căci nu sunt eu chemat, ca să apreciez, și se judec faptele și meritele d sale, alții sunt chemați la aceasta, cari la timpul seu le vor apreția poate altcum și nu cum le aprețiază D-sa.

Un lucru însă îmi permit a-l întreba pe dl protopop, anume: când m'am „aieptat” asupra bătrânilor? ca să-mi fac carieră și să-mi câștig post. Sum convins, că așa ceva nu i va succede a dovedi nici odată, și astfel e evidentă intențiunea dlui prot. A. Tordășan de a me calumnia.

În fine încă o întrebare și apoi am terminat; — nu cumva e și acela titlu de merit, dle protopoape, a nu se scrie corect numele unui individ, a cărui părinte a fost parochianul d-tale, carele a crescut sub păstorirea d-tale și carele are dela mâna d-tale act oficios, în care i-ai scris numele corect? Fie că-mi schimonosesci numele în aceasta intimpinare cu intențiune sau din ignoranță, și într'un cas și într'altul e un lucru caracteristic pentru un protopop serios.

Primiți, dle redactor etc.

S. Medean.

Îndreptare: În Edictul Nr. 46 dela oficiul prot. al Brașovului I, publicat în Nrii 33, 36 și 38 ai „Tel. Rom.” a. c., se se cetească după „fără a se scibificațiunea ei,” să provoacă prin aceasta, ca în **termin de 3 luni** să se prezenteze etc...

Posta redacțiunei.

Dlui „Ibăsteanul.” Corespondențe anonime nu se publică.

*) Pentru cele publicate sub rubrica aceasta Redacțiunea nu e responsabilă.

Loterie.

Sâmbătă în 28 Aprilie n. 1888.

Timișoara :	51	64	25	16	15
Viena :	26	40	10	28	65

Bursa de Viena și Pesta.

Din 28 Aprilie. 1888.

	Viena	B.-pesta
Renta de aur ung. de 6%	—	—
Galbin	5.95	5.94
Napoleon	10.04	10.02
100 marce nemțesci	62.25	62.25
London pe (poliță de trei luni)	126.80	126.90

Nr. 179. [1824] 2—3

EDICT.

Nicolae Tulban gr. or. din Avrig, protopresbiteratul Avrigului, care din anul 1879 a părăsit cu necredință pe legiuita sa soție Ioana Pavel gr. or. tot din Avrig și a pribegit în lume fără a se scî locului ubicațiunii lui, se citează prin aceasta a se presenta înaintea subsemnatului oficiu protopresbiterale în termiu de trei luni de zile dela prima publicare a acestui edict, căci la din contră procesul divorțial intentat de soția lui, se va pertracta și decide și în absența lui.

Avrig, 22 Februarie, 1888.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Avrigului, ca for matrimonial de prima instanță.

Ioan Căndea,
protopop.

Nr 229—1888 [1825] 2—3

EDICT.

Ilie Muntean de religia gr. or. din Armeni, protopresbiteratul Mercurei, carele de 5 ani a părăsit cu necredință pe legiuita sa soție Ana Dragomir gr. cat. din Armeni și a pribegit

în lume, fără a se scî ubicațiunea lui și dacă mai este în viață sau nu, se citează prin aceasta a se înfațișa înaintea subsemnatului oficiu protopresbiteral în termiu de șase luni de zile dela prima publicare a acestui edict, căci la din contră, procesul divorțial incaminat de soția sa, se va pertracta și decide și în absența lui.

Mercurea, la 28 Martiu, 1888.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Mercurei.

I. Droc,
protopop.

Pentru sesonul de primăvară și de vară,

se află la mai jos însemnatele un mare deposit de

pălării pentru dame

cu prețurile cele mai moderate,

Sibiu, 6 Aprile, 1888.

[1813] 3—3 **Sororile Wegmuth.**

Strada Cisnădiei 25, etag. I.

Nr. 65.

[1826] 2—3

Se dă în arândă!

Moșia „Meteleu“ din Județul Buzeu în România, pe 9 ani, adică: dela 23 Aprile 1889 până la 23 Aprile 1898 prin licitație, care se va ține în 24

Iuliu 1888 stilul vechiu de odată și la Brașov și la Buzeu.

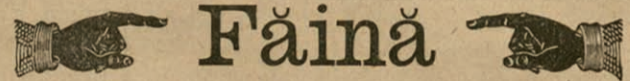
Condițiunile de arândare se vor comunica mai târziu.

Brașov, 23 Martiu, 1888 v.

Representanța bisericii române ortod. răsăritene dela sf. Nicolae.

F ă i n ă.

Pentru sărbătorile Sf. Pașei recomandă tot soiul de

Făină

de calitate cea mai escelentă probată, și cu prețurile fice moderate

Michael Lienerth

comerțiu de făină și produse,

piața mare în palatul bar. Bruckenthal.

Depositul

primei mori de turbine cu suluri în Sibiu a dlor

J. J. Keil & S. Connert. [1829] 2—2

D r o j d i i.**Se deschide abonament pe anul 1888**

la

„Amicul Familiei“ Diariu beletristic și enciclopedic-literariu — cu ilustrațiuni. — Cursul XII. — Apare în 1 și 15 di a luni în numeri câte de 2—3 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articlii sociali, poesie, romane, schițe, piese teatrale ș. a. — mai departe tractează chestiuni literare și științifice cu reflecțiuni la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune viața socială a românilor de pretutindene, precum și a celorlalte populațiuni din patriă, și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate nisuesce a face câte o oară plăcută familiei strivite de grigile vieții; și peste tot nisuesce a întinde tuturor indivișilor din familiă o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei, platibili și în bilete de bancă ori marce postali.

„Prețul Român“ Diariu bisericesc, scolastic și literariu — cu ilustrațiuni. — Cursul XIV. — Apare în broșuri lunare câte de 2½—3½ coale; și publică portretele și biografiile arhierilor și preoților mai distinși, precum și alte portrete și ilustrațiuni, — mai departe articlii din sfera tuturor științelor teologice și între aceștia mulțime de predice pre Dumineci, sărbători și diverse ocațiuni, mai ales funebrale, — apoi studii pedagogice-didactice și științifice-literari; și în urmă tot soiul de amănunte și sciri cu preferința celor din sfera bisericescă, scolastică și literară. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl. — pentru România 10 franci — lei, p'atibili și în bilete de bancă ori marce postali.

— Colectanții primesc gratis tot al patrulea exemplariu. —

— Numeri de probă se trimit gratis ori-cui cere —

➡ A se adresa la „Cancelaria Negruțiu“ în Gherla — Sz.-Ujvár. — Transilvania. ➡

Tot de aici se mai pot procura și următoarele cărți din editura proprie:

Apologie. Discursiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, înveritate și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbii românești în vorbire și scriere înverdită și aprețiată de Dr. Gregoriu Silași. (Op complet). Broșura I. II și III. Prețul broș. I. II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună 1 fl.

Cuvântări bisericesci la toate sărbătorile de preste an de I. Papiu. Un volum de preste 26 coale. Acest op de cuvântări bisericesci întrece toate opurile de acest soi apărute până acum — având și o notiță istorică la fie-care sărbătoare, care arată timpul introducerii; fazele prin cari a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva sărbătoare. Prețul e 2 fl.

Barbu cobzariul. Novela originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.

Poterea amorului. Novela de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Novela originală de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novela originală. — Continuarea novelei: „Idealul pierdut“ — de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 15 cr.

Fântâna dorului. Novela populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Codrean craiul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Ultimul sicastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novela de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novela istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé. Prețul 10 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Șuluț. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicora, prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr. la) 60 cr.

Trandafiri și violele, poesii populare culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puii ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Biblioteca Săteanului Român. Cartea I. II. III. IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl. — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete din economie, industrie, comerțiu și chemie. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele populare de T. Roșu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), a învățătorilor și a altor bărbați de scoală de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Prețul unui exemplariu cu porto francat 1 fl 80 cr. v. a. În literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-un op, întogmit după lipsele scoalelor noastre în măsura în care este acesta, pentru aceea îl și recomandăm mai ales directorilor și învățătorilor ca celor în prima linie interesați.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la români de D. V. Gr. Borgovan. Prețul 15 cr.

Manual de gramatica limbii române pentru scoalele populare în trei cursuri de Maxim Pop profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manual aprobat prin Ministeriul de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprile 1886 Nr. 13193. — Prețul 30 cr.

Gramatica limbii române lucrată pe base sintactice de Ioan Butean, prof. gimn. Un volum de preste 30 coale. Prețul 2 fl.

Manual de stilistică de Ioan F. Negruțiu, profesor. Op aprobat și din partea ministeriului de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 16 Decembrie 1885 Nr. 48518. Partea practică foarte bogată a acestui op — cuprinzând compozițiuni de tot soiul de acte obveniente în referințele vieții sociale — se poate întrebuința cu mult folos de către preoți, învățători și alți cărturari români. Prețul 1 fl. 10 cr.

Nu me uita. Colectiune de versuri funebrale, urmate de iertățiuni, epitafe ș. a. Prețul 50 cr.

Carte conducătoare la propunerea calculării în scoala populară pentru învățători și preparandii. Broș. I. scrisă de Gavril Trif, profesor preparandial. Prețul 80 cr.

Cele mai eftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritariul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplariu broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 60 cr., legat mai fin 60, 80, 90 cr. 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.

Micul mărgăritariu sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncișii scolari de ambe secsele. Prețul unui exemplariu broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru pruncișii scolari de ambe secsele. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplariu e 10 cr.; 50 = 3 fl.; 100 = 5 fl.

Visul Prea santei Vergure Maria a Născătoarei de D-șen urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu icoane frumoase. Prețul unui exemplariu spedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 5 fl. v. a.

Epistola D. N. Iisus Christos. Prețul unui exemplariu legat și spedit franco e 15 cr.

[1765] 17—50